

قاسم بىگىن نام توغرى بېرىش

قاسم بىگىن نام توغرى بېرىش

(قوناغۇ بىلىش)

شىنجاڭ گۈزەل سەنئەت - فوتو سۈرەت نەشرىياتى
شىنجاڭ ئېلېكترون ئۇن - سەن نەشرىياتى

كلاسسىكلار گۈلىستانى

قائىدە بىلىك ئادەم تۈركىي ئېرىشەدۇ

(قۇتادغۇبىلىك)

يىلانلىغۇچى: مۇرات ئېلى

باش تۈزگۈچى: ئادىل مۇھەممەت

تۈزگۈچى: ئېزىز ئاتاۋۇلا سارتېكىن

شىنجاڭ گۈزەل سەنئەت - فوتو سۈرەت نەشرىياتى

شىنجاڭ ئېلېكترون ئۇن - سىن نەشرىياتى

图书在版编目 (CIP) 数据

懂规矩的人受人尊敬: 维吾尔文 / 阿迪力·穆罕默德
主编. — 乌鲁木齐: 新疆美术摄影出版社: 新疆电子音像
出版社, 2009. 3

(经典之花系列丛书)

ISBN 978-7-80744-753-5

I. 懂… II. 阿… III. 维吾尔族—谚语—汇编—中国—
维吾尔语 (中国少数民族语言) IV. I277. 7

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2009) 第 024523 号

从书名 经典之花系列丛书
本书书名 懂规矩的人受人尊敬
策 划 穆拉提·伊力
主 编 阿迪力·穆罕默德
编 著 艾则孜·阿塔伍拉·萨尔特肯
责任编辑 艾尼瓦·库迪力克
特约编辑 哈斯亚提·依不拉音
责任校对 克尤木·吐尔逊

出 版 新疆美术摄影出版社
新疆电子音像出版社

地 址 乌鲁木齐市西虹西路 36 号
邮 编 830000
发 行 新疆维吾尔自治区新华书店
印 刷 新疆新华华龙印务有限责任公司
开 本 880×1230 毫米 1/32
印 张 3.125
版 次 2009 年 3 月第 1 版
印 次 2009 年 3 月第 1 次印刷
书 号 ISBN 978-7-80744-753-5
定 价 9.90 元

(书中如有缺页, 错页及倒装请与工厂联系)

مەجمۇئە ئىسمى: كلاسسىكلار گۈلىستانى
كىتاب ئىسمى: قائىدە بىلگەن ئادەم تۈرگە ئېرىشىدۇ
پىلانلىغۇچى: مۇرات ئېلى
باش تۈزگۈچى: ئادىل مۇھەممەت
تۈزگۈچى: ئېزىز ئاتاۋۇللا سارتېكىن
مەسئۇل مۇھەررىرى: ئەنۋەر قۇتلۇق
تەكلىپلىك مۇھەررىرى: خاسىيەت ئىبراھىم
مەسئۇل كوررېكتورى: قەييۇم تۇرسۇن

نەشرىيات: شىنجاڭ گۈزەل سەنئەت - فوتو سۈرەت نەشرىياتى
شىنجاڭ ئېلېكترون ئۇن - سەن نەشرىياتى

ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى شىخۇڭ غەربىي يولى 36 - نومۇر
پوچتا نومۇرى: 830000

تارقاقچى: شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق شىنخۇا كىتابخانىسى
باسقۇچى: شىنجاڭ شىنخۇا خۇالۇڭ مەتبەئەچىلىك چەكلىك مەسئۇلىيەت شىركىتى
فورماتى: 880×1230 مىللىمېتىر 1/32
باسما تاۋىقى: 3.125

نەشرى: 2009 - يىل 3 - ئاي 1 - نەشرى
باسمىسى: 2009 - يىل 3 - ئاي 1 - بېسىلمىشى
كىتاب نومۇرى: ISBN 978-7-80744-753-5
باھاسى: 9.90 يۈەن

(ياسما ۋە بەت تۈپلەشتە خاتالىق كۆرۈلسە زاۋۇت بىلەن ئالاقىلىشىڭ)

تۈزگۈچىدىن

ھۆرمەتلىك ئوقۇرمەن، تارىختا ئۆتكەن مەشھۇر كلاسسىكلارنىڭ ئەخلاق - پەزىلەت، تەلىم - تەربىيىنى ئاساسىي مەقسەت قىلىپ يازغان ئەسەرلىرى زاماننىڭ ئۆتۈشى، كىشىلەر ئاڭ سەۋىيىسىنىڭ ئۆسۈشى بىلەن يەنىمۇ ئۆز قىممىتىنى نامايان قىلىپ كەلمەكتە. ئۇلاردا ئالغا سۈرۈلگەن ئىلغار ئىدىيىلەر، ئەخلاقىي دەۋەتلەر قەدىمكى دەۋردىلا ئەمەس، بەلكى بۈگۈنكى دەۋردىمۇ ئۆز رولىنى جارى قىلدۇرۇپ، جەمئىيەتنىڭ ئىجتىمائىي ئەخلاق قۇرۇلۇشىنى ئىلگىرى سۈرۈشتە بەلگىلىك رول ئوينىماقتا. بىز دەۋر قەدىمىگە ماسلىشىش، تارىختا ئۆتكەن مۇتەپەككۇرلارنىڭ ھاياتىي پائالىيىتى ۋە ئىجادىي ئەمگەكلىرى ئارقىلىق ئەۋلادلارنىڭ مەنىۋى جەھەتتىن يۈكسىلىشىگە ئىلھام بېرىش مەقسىتىدە، كلاسسىكلار قەلىمىگە مەنسۇپ بولغان ئەسەرلەر ئىچىدىن دىداكتىك مەزمۇن ئاساسىي ئورۇندا تۇرىدىغانلىرىنى تاللاپ «كلاسسىكلار گۈلىستانى» ناملىق بۇ مەجمۇئەنى تۈزدۇق. دىققىتىڭىزگە سۈنۈلۈۋاتقان «قائىدە بىلگەن ئادەم تۈرگە ئېرىشىدۇ» دېگەن كىتابتا ئۇيغۇرلارنىڭ مەشھۇر مۇتەپەككۇرى يۈسۈپ خاس ھاجىپ (1019 - 1085) نىڭ ھاياتى ۋە دىداكتىك ئەسىرى «قۇتادغۇبىلىك» نىڭ تېپىلىش، تەتقىق قىلىنىش جەريانى ۋە ئۇ كىتابتىكى تەلىم - تەربىيىگە دائىر مەزمۇنلار ئۆزگىچە ئۇسلۇپتا بايان قىلىندى.

قائىدە بىلگەن ئادەم تۆرگە ئېرىشىدۇ

ئۇ بۈگۈن يەنە چۈش كۆردى. چۈشىدە خۇددى ئالدىنقى قېتىمقىدەكلا ئۇلۇغ بوۋىسى بىلەن ئەرگەن - ئازادە سۆزلىشىپ چىقتى....

چەكسىز بوشلۇق، ئەتراپتا نە ھاياتلىق، نە تۇپراق، دېڭىز - ئوكيان يوق. ساماۋى كۆكتە لەرزەن ئۈزۈپ يۈرگەن كۆكۈچ رەڭلىك بۇلۇتلاردىن ئۆزگە ھېچقانداق نەرسە كۆرۈنمەيدۇ. بېشىغا قەشقەرنىڭ چىرايلىق بادام دوپپىسىنى كانۇاي كۆڭلەك بىلەن ماسلاشتۇرۇپ كىيىۋالغان قۇتلۇق ئەتراپقا تېز - تېز كۆز يۈگۈرتەكتە... تۇيۇقسىز ئۇنىڭ ئالدىغا 60 ياشلاردىن ھالقىغان، كۆزلىرى چاقناپ تۇرىدىغان، يۈزى سەل - پەل سوزۇنچاقراق، ئاق ئوڭلۇك، رەڭگى سۈزۈك، قاش - كۆزلىرى كېلىشكەن، قاڭشارلىق، ساقال - بۇرۇتلىرى يارشىملىق، نىسبەتەن ياداڭغۇ، پۈتۈن تۇرقىدىن ئەقىل - پاراسەت نۇرلىرى چاقناپ تۇرىدىغان بىر بوۋاي پەيدا بولدى. ئۇ بوۋاينى كۆرۈپ ئىززەت - ئىكرام بىلەن سالام قىلدى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم ئۇلۇغ بوۋا.

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام ئوغلۇم. بۈگۈن مىجەزىڭ باشقىچىلا تۇرىدىغۇ؟ بىرەر يېرىڭ ئاغرىپ قالدىمۇ — نېمە؟

— ياق. ئۇلۇغ بوۋا!

— ئەمىسە روھىي كەيپىياتىڭ نېمىشقا شۇنچە تۆۋەن.

— ئۆزۈممۇ بىلمەيمەن. بىرقانچە كۈن بولدى كەيپىياتىم تازا

جايدا ئەمەس، نېمە ئىشلارنى قىلىۋاتقىنىم، قانداق ئىشلارنى ئۈتۈپ كېتىۋاتقىنىم ئۆزۈمگىمۇ قاراڭغۇ. خۇددى مەن بۇ جاھانغا بىھۆدە يارىلىپ قالغاندەك ھېس - تۇيغۇغا كېلىپ قالىمەن. ئۆز - ئۆزۈمگە بولغان ئىشەنچ كۈندىن - كۈنگە سۇسلاپ كېتىۋاتقاندا، ئادەملەر ئارىسىدىن ئايرىلىپ چىقىپ تەنھا ئارالغا جايلىشىشنى ئارزۇلاۋاتقاندا بىر ھالەت مېنى ئۆز ئىسكەنجىسىگە ئالماقتا بوۋا.

— ئۆز روھىي ھالىتىڭنى كونترول قىل، ئوغلۇم. ئۆزىنى تۇتقۇچى ئەر بەخت تاپقۇچى بولىدۇ. كىشىلەر ئۈچۈن ئالتۇن - كۈمۈش قەدىرلىك نەرسە، ئۆزىنى تۇتالىغان ئادەم كۈمۈشتىن ئەزىز، كۈمۈشكە بېرىلمىگەن توغرا ئىنسان بەختلىك ھالدا چىن، ھەقىقىي دۇنياغا ئېرىشىدۇ. بېشىنىق بولۇشنى خالىسا، سۆزنى پىشۇرۇش كېرەك. ئىشەنچلىك بولۇشنى خالىسا، ئۆزىنى ئىشەنچلىك تۇتۇش كېرەك. ئۆزىنى تۇتالمايدىغان كىشى بېشىنى يەيدۇ. ئىش - ھەرىكىتى توغرا بولسا، ئۇنى بارلىق خەلق سۆيىدۇ، مەجەزى ياخشى بولسا، تۆردىن ئورۇن ئالىدۇ. ياخشى مەجەزلىك كىشى ھەرقانداق جايدا قەدىرلىنىدۇ. ساۋاب بىلەن ياخشىلىق ئەل ئارىسىدىن تېپىلىدۇ. شۇڭا، سەن ئارتۇقچە ئويلاردا بولما. ھەرقانداق ئىش بولسا تارتىنماي ماڭا ئېيتقىن، ئوغلۇم!

— رەھمەت بوۋا، رەھمەت. مەن سىلگە ھەممىنى ئېيتاي. مېنىڭ ئىسمىم قۇتلۇق، ئائىلەمنىڭ كېلىپ چىقىشى دېھقان. بىز جەمئىي تۆت پەرزەنت بولۇپ، بىرى ئون ياشقا كىرگەن يىلى مەھەللىمىزدىكى كۆلچەككە چۈشۈپ كېتىپ بىز بىلەن ۋىدالاشتى. شۇنىڭدىن بېرى ئانامنىڭ كۆزىدىن ياش قۇرۇماي ئالدىنقى يىلى رەھمەتلىك ئىنىمنىڭ يېنىغا سەپەر قىلدى. ئائىلىمىزنىڭ بارلىق ئىشلىرى ئاشۇ چاپاكەش دادامغىلا قالدى.

ئىككى ئاچام بۇرۇنلا تۇرمۇشلۇق بولغاچقا، دادام بىردىنبىر ۋارىسى بولغان ماڭا تېخىمۇ ياخشى شارائىتلارنى يارىتىپ بېرىپ، خەلققە ياراملىق بىر ئادەم بولۇپ چىقىشىم ئۈچۈن، ئۆزىنىڭ كېسىلىنى داۋالاتماي ئايمۇ ئاي ئاز بولسىمۇ پۇل ئەۋەتىپ تۇردى. ئائىلىمىزنىڭ ئىقتىسادىي ئەھۋالى ناچار بولغاچقا، دادامنىڭ ئازراق پۇلىنى جۇغلاندىمۇ ناھايىتى تەسكە توختايتتى. مەن ئالىي مەكتەپ ئىمتىھانىدىن ئۆتۈپ، بۇ مۇبارەك زېمىنىڭىزغا قەدەم قويغاندىن باشلاپ، پۈتۈن زېھنىمنى يىغىپ ھەر قايسى ئىلىملەرنى ئۆگىنىشكە كىرىشتىم. ئەمما ئىلىم يولىدا توسۇقلار نۇرغۇن ئىكەن. ئەڭ مۇھىمى، مەن ئىقتىسادىي جەھەتتىن قىيىنچىلىققا دۇچ كېلىپ زۆرۈر بولغان كىتاب - ماتېرىياللارنى سېتىۋالالمىدىم. شۇنىڭ بىلەن مەن ئۇزاق ئويلىنىش ئارقىلىق ھەر ھەپتىنىڭ ئاخىرقى كۈنىدىكى دەم ئېلىش ۋاقتىدا بىرەر ئىش تېپىپ قېلىپ، تاپقان پۇلغا يارىشا بىرەر كىتاب سېتىۋېلىش قارارىغا كەلدىم ۋە شۇنداق قىلدىم. كىم بىلسۇن، ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەي ساۋاقداشلىرىمنىڭ كۈلكىسىگە قالدۇم. ئۇلار ماڭا «نەسىھەت» قىلىپ: بىر كۈن جاپالىق ئىشلەپ بىر كىتاب سېتىۋالدىغان ئەخمەقلىقنى قوي، سەن ھەر قانچە زور بەدەللەرنى تۆلەپ ئىشلەپ، نەتىجە ياراتساڭمۇ، ئىلىمدە كامالەتكە يەتسەڭمۇ، ئوقۇش پۈتكۈزگەندىن كېيىن ئىشلەيدىغان ئورنۇڭ يەنىلا توپا ئۆرلەپ تۇرىدىغان ئاشۇ يىراق سەھرا. خىزمەت شارائىتى ياخشى ئورۇنلار پەقەت ئەمەل - مەنسىپى بارلارنىڭ پەرزەنتلىرىگىلا ئىللىق چىراي ئاچىدۇ. سەندەكلەر ئۇلارنىڭ ئالدىدا ئەرزىمەس نەرسىگە ئايلىنىپ قالسىەن. شۇڭا، ئۆزۈڭنى بىھۈدە ئاۋارە قىلماي، سىڭگەن نېنىڭنى يەپ «ياخشىسۇن ئاتىمىش نومۇر»، «ئاتىمىش ئۈچۈن كۈرەش، ئاتىمىش بىر ئىسراپخورلۇق» دەپ

شۇئار توۋلاپ:

سوئاللار مەيدەڭنى تۇتۇپ قاقاقلاپ كۈلمە،
ئالدىڭدا قىزىرىشتىن ئارتۇق كۆرىمەن ئۆلۈمنى.
سېناققا قالدۇرىمەن دەپ ئارتۇقچە كۆڭۈل بۆلمە،
ئاخىرقى جەڭگە ئاتاپ قويايمەن ئاتىمىش نومۇرنى.

دېگەن ناخشىغا غىڭشىپ، ئازغىنە ئوقۇش پۇرسىتىدە
قانغۇدەك ئوينىۋال، بۇنداق پۇرسەت قايتا كەلمەيدۇ... دەپ تولا
سۆزلەپ بېشىمنى قايمۇقتۇرۇۋەتتى. ئەتە يەكشەنبە مەن يەنە
ئىلگىرىكىدەكلا ئىشلەشكە چىقىپ ئازراق بولسىمۇ پۇل تېپىپ،
ئۆزۈندىن بېرى ئېلىشنى ئويلاۋاتقان ھېلىقى كىتابنى
سېتىۋالايلىمكىن دەپ ئويلىغان ئىدىم. ئەمما ساۋاقداشلىرىمنىڭ
«كۆيۈنۈش» لىرى ئالدىدا قانداق قىلىشىمنى بىلەلمەي
تېڭىرقاپ قالدىم. ماڭا يول كۆرسەتسىلە بوۋا، مېنىڭ
قىلغانلىرىم خاتامۇ؟

— ياق، ئوغلۇم! سەن توغرا قىلدىڭ. بەختنىڭ بەلگىسى
بىلىم، چىداملىق بول، چىداملىق بولغان ئەر دۈشمىنىنى
يېڭەلەيدۇ. بىلىم يولىدىكى ھەرقانداق قىيىنچىلىقنى باش
ئەگدۈر، بىلىمنى بۈيۈك، ئىدراكنى ئۇلۇغ نەرسە دەپ بىل. بۇ
ئىككىسى خىللانغان بەندىنىڭ مەرتىۋىسىنى ئۆستۈرىدۇ. كىمدە
ئىدراك بولسا، ئۇلۇغلۇققا ئېرىشىدۇ. بىلىم كىمدە بولسا، ئۇ
بۈيۈكلۈككە ئىگە بولىدۇ. بىلىم دوزاخ ئىشىكىنى پېچەتلەيدىغان
تامغىدۇر. بىلىم بىر بايلىقتۇركى، ئۇ زادى كەمبەغەللەشمەيدۇ،
ھىيلىگەر ئوغرىلارمۇ ئوغرىلاپ ئالالمايدۇ. بىلىملىككە بىلىمى
يېتەرلىك كىيىم - كېچەك، يېمەك - ئىچمەكتۇر، بىلىمسىزگە
ئۆز قىلمىشى ياۋۇز قولىداشتۇر. كىشى بىلىمى بىلەنلا ھاياتىدىن

پەرقلىنىدۇ. بىلىملىك كىشى ئۆز نېسىۋىسىگە تولۇق ئىگە بولالايدۇ. بىلىم، ئەقىل - ئىدراك توغرۇلۇق ئۇستازلىرىمىز كۆپ نەسىھەتلەرنى قىلغان. بولۇپمۇ يالقۇنلۇق ھېسسىيات ساھىبى، بۈيۈك مۇتەپەككۇرىمىز ئەبۇ نەسىر فارابى ھەزرەتلىرى ئىخچام قىلىپ: «ئەقىل - روھنىڭ مەۋجۇدىيىتىنى ۋە كامالىتىنى تەمىن ئەتكۈچىدۇر... ئۆز سۈپەتلىرىنى پەقەت پەزىلەتلىك پائالىيەتنى كامالەتكە يەتكۈزۈش ئۈچۈن ئىشلەتكەن ياكى ئۆزىنى رەزىل پائالىيەتتىن قاپچۇرغان ئەقىل - پاراسەتلىك ئەقىلدۇر» دەپ توغرا ئېيتقان. شۇڭا، سەن بىراۋلارنىڭ نېمىلەرنى دېيىشىگە قۇلاق سالما، پەقەت ئۇلار ساڭا ياخشى يول كۆرسەتسلا ھەقىقىي دوستۇم دەپ بىل. ھەر قانداق ئىش قىلىشتىن ئاۋۋال چوڭلارغا مەسلىھەت سال. ئۆز بېشىمچىلىق قىلما، ئۆز پايدىسىنى كۆزلىگۈچىلەردىن كېڭەش سورىما، چۈنكى ئۇنداقلاردىن ساڭا مەنپەئەت تەگمەيدۇ، چوڭلار بىلەن مەسلىھەتلەشسە كىشىنىڭ بىلىمى كېڭىيىدۇ، مەسلىھەتكە بىلىم قوشۇلسا، قول ئۇزۇن بولىدۇ، كىشى ئۆز ئىشىنى مەسلىھەت بىلەن پۈتكۈزىدۇ، نېمە ئىش قىلىشنىڭ ھەققىدە كىشىلەر بىلەن كېڭەش، كېڭەشمەيدىغان كىشىگە قېتىلما، يىراقلاش، قانداقلا ئىشنى قىلماقچى بولساڭ كېڭىشىپ، ئاندىن قىل، تىلەك - ئارزۇلىرىڭنى كېڭەش بىلەن قىل، تىرىشقىن، كىمنىڭ تىرىشچانلىقى بولمىسا، ئۇ ئۆلۈكتۇر، ھەرقاچان ئۆز ئۆلۈشىگە ئېرىشەلمەيدۇ. مەن سېنىڭ بۇندىن كېيىن ھەر خىل ئىلىمدە كامالەتكە يېتىشىڭگە پايدىسى بولسۇن ئۈچۈن، ئۆزۈم يېزىپ چىققان مۇنۇ ئەسەرنى ئارمىغان قىلاي، پايدىلىق تەرەپلىرىنى قوبۇل قىلارسەن.

بوۋاي شۇ گەپلەرنى دەپ بولۇپ چىرايلىق دۇخاۋىغا ئورالغان قېلىن بىر كىتابنى قۇتۇلۇققا بېرىپ قويۇپ، قانداق پەيدا بولغان

بولسا، يەنە شۇنداق تېزلىكتە غايىب بولدى. قۇتلۇق بوۋاي بەرگەن كىتابنى ئالدىرىماي ھاياجان ئىلكىدە ئاچتى. شۇئان ئۇنىڭ كۆزىگە زۇمرەت رەڭلىك مۇقاۋىسىنىڭ ئۈستىگە «قۇتادغۇبىلىگ» دېگەن ئالتۇن ھەللىك خەت بېسىلغان مۇقەددەس بىلىملەر خەزىنىسى كۆرۈندى. ئۇ تېخىمۇ ھاياجانلىنىپ ئەتراپىغا قاراپ بوۋاينى چاقىردى.

— يۈسۈپ بوۋا؟! يۈسۈپ بوۋا!؟
قۇتلۇق شۇنداق تۈۋلىغىنىچە ئويغىنىپ كەتتى. تۆت جۈپ سىم كارىۋات قويۇلغان ئوقۇغۇچىلار ياتقى جىمجىت ئىدى. گەرچە ئوقۇغۇچىلارنىڭ ھەممىسى ئويغاق بولسىمۇ، ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشماي ئوغرى مۈشۈكتەك ماراپ يېتىشاتتى. تۈيۈقسىز ئارىدىكى جىمجىتلىقنى بۇرۇپ، قۇتلۇقنىڭ قارشى تەرىپىدىكى سىم كارىۋاتتا ياتقان ئارسلان قۇتلۇققا سۆز قىلدى.

— سەنمۇ ئويغىنىپ كەتتىڭمۇ، قۇتلۇق.

— ھەئە، ئويغىنىپ كەتتىم.

— سائەت نەچچە بولدى؟

— ئەمدى ئالتە بوپتۇ ئەمەسمۇ؟

— ھەي، مۇشۇ ۋاقىتنىڭ ئۆزىدە يىغىلىش مۇزىكىسىنى قويۇپ بەرگەن بولسا، ئۇيقۇمىزنى ئاچالماي قالار ئىدۇق. — ھە! باشقا چاغدا، ئويغىناي دەپمۇ ئويغىنالمىغان، بۈگۈنكىدەك دەم ئېلىش كۈنلىرىدە ئۇيقۇ كەلمىگەن؟ تازا بىر ئىش بولدى. — دە، بۇ بىر ھېسابتا مۇشۇ گىمناستىكىغا يىغىلىش مۇزىكىسىنى «ئۇيقۇ كەلتۈرۈش مۇزىكىسى» دەپمۇ ئاتىساق بولىدىكەن.

— ئەجەبمۇ كۈلكىلىك گەپ قىلىدىڭغۇ، ئارسلان، — دېدى قۇتلۇق كۈلۈپ تۇرۇپ.

ئۇلارنىڭ پارىكىنى ئاڭلاپ ياتقان باشقا بالىلارمۇ جانلىنىپ سۆز قىستۇرۇشقا باشلىدى. ھەش. — پەش دېگۈچە بۇ كىچىككىنە

ياتاق ئىچى بىر مۇنازىرە سورۇنىغا ئايلانغاندەك تۈس بەردى. بىرى
 بىر ئىشنى دېسە، يەنە بىرى ئۇنى رەت قىلاتتى. بىرى كېچە
 كۆرگەن چۈشنى بايان قىلسا، يەنە بىرى ئۇنىڭغا خالىغانچە چۈش
 تەبىرى بېرىپ ئۇنى كۈلكە ئاستىغا ئالاتتى. ئەمما قۇتلۇق
 ئۇلارنىڭ پاراڭلىرىغا بىردەم ھەمدەم بولغاندىن كېيىن ئورنىدىن
 تۇرۇپ يۈز - كۆزلىرىنى يۇيۇش ئۈچۈن سىرتقا چىقىپ كەتتى ۋە
 ھايال بولماي قايتىپ كىرىپ ياتاقداشلىرىغا سۆز قىلدى. —
 ھەي ئاغىنىلەر ئورنۇڭلاردىن تۇرۇڭلار، كۈنلاردا «سەھەر
 تۇرغان ئىتتىن قورق» دېگەن گەپ بار. ئۇخلىمىغاندىكىن
 يېتىۋەرگەننىڭ نېمە پايدىسى! —
 — بولىدۇ، ئىت ئەپەندى، تۇرساقمۇ تۇرايلى، ھېلى بىكار
 بىزنى چىشلەپ قويىمىغىن يەنە! —
 ياتاقنى قاتتىق كۈلكە ئاۋازى قاپلىدى، بۇ دېرىزە تۈۋىدىكى
 كارىۋاتتا ياتىدىغان ئىلتەبىرنىڭ ئاۋازى ئىدى. قۇتلۇق ئۇنىڭغا
 قاراپ زەردە بىلەن: —
 — ئىلتەبىر، بۇ نېمە دېگىنىڭ، ئېغىزىڭغا بېقىپ سۆز قىل
 جۇمۇ، توخۇ پوق يېمەستە ئادەمنىڭ ئاچچىقىنى كەلتۈرگىلى
 تۇردۇڭغۇ، — دېدى ۋە دېرىزە تەكچىسىگە قويۇلغان چايداننى
 ئېلىپ ئىلتەبىرگە ئالىيىپ قويۇپ، چايدانغا چىقىپ كەتتى. ئۇ
 كېتىۋېتىپ كېچە كۆرگەن چۈشلىرىنى ئەسكە ئېلىپ ئۆزىنى
 خېلىلا خۇشال ھېس قىلدى، خۇددى ئۇزاقتىن بېرى يوقىتىپ
 قويغان نەرسىسىنى قولغا چۈشۈرۈۋالغانلىقىغا خۇشال بولغاندەك
 كەيپىياتقا چۆمدى. چايداندىن چاينى ئېلىۋېتىپمۇ يەنە
 شۇلاردىن ئۆزىنى تارتالمىدى. راست، بۇ ھەقىقەتەن خاسىيەتلىك
 چۈش ئىدى. ئۇ ياتاققا كىرىۋېتىپ بۈگۈن قىلماقچى بولغان
 ئىشلىرىنىڭ ھەممىسىنى كۆڭلىگە پۈكۈۋالدى. ئۇ چاي ئېلىپ
 ياتاققا كىرگەندە ئىككى ياتاقداشى ئورنىدىن تۇرۇۋاتقان ئىدى.

ئىلتەبىر بولسا، يەنە ئورنىدىن تۇرماي سۆزلەۋاتاتتى. ئۇ قۇتلۇق ياتاققا كىرىشىڭىلا:

— قۇتلۇق، سەنمۇ تازا قىزىق ئىكەنسەن. «سەھەر تۇرغان ئىتتىن قورق» دەيدىكەنسەن، ئورنۇڭدىن بۇرۇن تۇرغاندىكىن سەندىن قورقايلى دېسەك خاپا بولىدىكەنسەن. چاقچاق قىلغاننى چۈشەن. سەھەر تۇرساق بىزنىڭ سېنىڭكىدەك ياللىنىپ ئىشلەيدىغان ئىشىمىز بولمىسا، ياتماي نېمە قىلىمىز — ھە! — دېدى قۇتلۇقنىڭ ئاچچىقىنى تازا كەلتۈرۈپ.

— بويتۇ، نېمە دېسەڭ دەۋەرگىن. «ئىتلار ھاۋىشىۋېرىدۇ، كارۋانلار يۈرۈۋېرىدۇ»، — قۇتلۇق شۇنداق دېگەچ تۈنۈگۈن ئەكىلىپ سومكىسىغا سېلىپ قويغان ناندىن بىرنى ئېلىپ ئاشتا قىلىشقا باشلىدى. ئۇ كۈندىلىك ئادىتى بويىچە ئاشتا قىلىپ بولغاندىن كېيىن 10 مىنۇت جىمجىت ئولتۇرۇپ كىتاب كۆردى. ئاندىن كىچىك سومكىسىنى ئېلىپ ئىشلەش ئۈچۈن يول ئالدى. ئۇ سومكىدا قۇتلۇقنىڭ كونا كىيىملىرى بار بولۇپ، ئىشقا بارغاندا ئالماشتۇرۇپ كىيەتتى. بۇندىن بىر يىل بۇرۇن قۇتلۇق يولۋاس ئىسىملىك بىر قۇرۇلۇش ھۆددىگىرى بىلەن تونۇشۇپ قېلىپ شۇنىڭدىن بېرى، ھەر يەكشەنبە كۈنى شۇنىڭ يېنىدا لاي ئېتىش، لاي توشۇش ئىشلىرىغا ياردەملىشىپ كېلىۋاتاتتى. يولۋاس بولسا ئاق كۆڭۈل، بىلىملىك، سەمىمىي، باشقىلارغا قىلچە يامانلىق قىلمايدىغان كىشى بولغاچقا، قۇتلۇقنىڭ ئىلىم تەشنىالىقىنى قاندۇرۇش ئۈچۈن جاپا چېكىۋاتقانلىقىنى بىلىپ، ھەر ھەپتە قۇتلۇقنىڭ ئاز ئىشلىگەن ياكى كۆپ ئىشلىگەنلىكىگە قارىماي 30 يۈەندىن بېرىپ كېلىۋاتاتتى. قۇتلۇقمۇ بار كۈچى بىلەن ئىشلەپ ئۇنى رازى قىلىپ، بەرگەن پۇلغا شۇ كۈنىلا ئۆزى جىددىي ئېھتىياجلىق بولغان كىتابلارنى سېتىۋالاتتى.

قۇتلۇق يولدا كېتىۋېتىپ كۆڭلىدە چوت سوقۇشقا باشلىدى:

مېنىڭ ئىلگىرىمۇ «قۇتادغۇبىلىگ» داستانىنى سېتىۋېلىش ئارزۇيۇم بار ئىدى، ئاخشام كۆرگەن چۈشۈم بۇ ئارزۇيۇمغا يەنە بىر ئوت ياقىتى. بۈگۈن بىر كۈن ئىشلىسىم يولۋاس ئاكام 30 يۈەن بەرسە، ئۇنىڭغا ئولۇشكۈن كەلگەن 60 يۈەن قەلەم ھەققىنى قوشۇپ، 80 يۈەنگە ھېيتگاھ جامەسى يېنىدىكى كىتابپۇرۇشتىن «قۇتادغۇبىلىگ» داستانىنىڭ نەزمىي نۇسخىسىدىن بىرنى سېتىۋالسام، قالغان ئون يۈەننى پارچە خىراجەتكە ئىشلەتسەم... ئۇ شۇلارنى ئويلاپ مېڭىپ ھەش - پەش دېگۈچە يولۋاس يېڭىدىن ئىش باشلىغان ئىش ئورنىغا كېلىپ قالدى ۋە تېزدىن كىيىملىرىنى ئالماشتۇرۇپ، خۇددى كونا ئىشچىلاردەكلا ئىشقا كىرىشىپ كەتتى. ئەلۋەتتە ئۇ بۇ جايدىكىلەردىن ئەھۋال سوراشنى ئۇنتۇپ قالمىغان ئىدى. قۇتلۇق كىچىكىدىن جاپا - مۇشەققەت ئىچىدە چوڭ بولغاچقا، قۇرۇلۇش ئورنىدىكى لاي ئېتىش، لاي توشۇش، سېمونت يۆتكەشتەك ئىشلاردا ئانچە قىيىنلىپ كەتمەيتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇنداق ئىشلارنى قىلىۋاتقىنىغا خېلى ئۇزۇن بولغاچقا، بۇ ئىشلار ئۇنىڭغا ھېچقانچە بىلىنمەيتتى. قۇرۇلۇش ئورنىدىكى تاغلىرىنىڭ كۈلكە - چاقچاقلىرىغا قوشۇلۇپ بىر كۈننى ناھايىتى تېزلا توشقۇراتتى ۋە «خەير، كېلەر ھەپتە كۆرۈشەيلى» دەپ ئۇلار بىلەن خوشلىشىپ مەكتەپكە يول ئالاتتى. قۇتلۇق بۈگۈن باشقىچە خۇشال ئىدى. توساتتىن بولۋاسىنىڭ چاقىرغان ئاۋازى ئاڭلاندى.

— قۇتلۇق! قۇتلۇق...

— ھە! يولۋاس ئاكا، بىرەر ئىش بارمىدى...

— شۇنداق، قىلىۋاتقان ئىشىڭنى قويۇپ مېنىڭ يېنىمغا

كەلگىنە، ساڭا تاپشۇرىدىغان ۋەزىپە بار.

— ماقۇل، ھازىرلا باراي.

قۇتلۇق لاي توشۇۋاتقان چېلەكنى تاشلاپ قويۇپ، يولۋاسنىڭ

يېنىغا باردى. يولۋاسنىڭ يېنىدا ساقال - بۇرۇنلىرى پاكىز قىرىلغان، چاچلىرىغا ئاق سانجىغان، 60 ياشلاردىن ھالقىغان، تۇرقىدىن ئىلىم ئىگىسى ئىكەنلىكى مانا مەن دەپ چىقىپ تۇرىدىغان بىر ئادەم ئۇنىڭ بىلەن قىزغىن پاراڭلىشىۋاتاتتى. قۇتلۇق كەلگەندىن كېيىن يولۋاس ھېلىقى ئادەمگە: 08 پەشۋە — تۇغلۇق ئاكا، بۇ ياق بىزنىڭ ئىشتىن سىرت ئىشلەيدىغان ھەمراھىمىز، ئۇنىڭ زېھنى ئوچۇق، قولى ئەپلىك، سىلىنىڭ ھەرقانداق ئىشلىرىنى كۆڭۈللىرىدىكىدەك قىلىپ بېرىدۇ، — دېدى ۋە قۇتلۇققا، — ئىنىم، بۇ تاغنىڭ ئازراق ئىشى بار ئىكەن، سەن ھازىرلا بېرىپ ئۇنىڭ ئىشىنى قىلىپ بەرگىن، ھەققىڭنى ئوبدان بېرىدۇ، ماۋۇ 20 يۈەننى يېنىڭغا سېلىپ قوي، ئۇ يەردىكى ئىشنى تۈگىتىپ بولغۇچە كەچ بولۇپ كەتسە، بۇ يەرگە كېلىمەن دەپ يۈرمە، تاغنىڭ ئۆيىدە كېرەكلىك قورال - سايمانلار تولۇق بار ئىكەن، سەن ئېلىۋالساڭمۇ بولىدۇ. ئىش تۈگىگەندىن كېيىن مەكتىپىڭگە ئۇدۇل قايت. ھەپتە ئارىلىقىدا ۋاقتىڭ بولسا كېلەرسەن، — دېگىنىچە ئۇلارنى يولغا سېلىپ قويدى. قۇتلۇق كىيىملىرىنىمۇ ئالماشتۇرۇشقا ئۈلگۈرمەي، سومكىسىنى ئېلىپلا ئۇ ئادەمگە ئەگەشتى. تۇغلۇق ئەپەندى بولسا، ئەدەبىي ئىجادىيەت ساھەسىدە خېلى زور ئىجادىي ئەمگەكلەرنى ئىشلىگەن، بىر قانچە ھېكايە، پوۋېست، رومانلىرى ئېلان قىلىنغان، پىشقان قەلەم ئىگىسى ئىدى. بۇ قۇتلۇق ئۇرۇندىن بېرى نام - شەرىپىنى ئاڭلاپ كېلىۋاتقان ھەم يۈز كۆرۈشۈشنى ئارزۇ قىلىۋاتقان يازغۇچى مۇشۇمىدۇ؟ شۇ بولۇپ قالسا ئەجەب ياخشى بولاتتى - ھە! دېگەنلەرنى كۆڭۈل ئېكرانىدىن ئۆتكۈزۈپ، سالماق قەدەم بىلەن ئۇنىڭ كەينىدىن ماڭدى. تۇغلۇق ئەپەندى بولسا ئۆتكۈر كۆزلىرىنى يىراققا تىكىپ يېنىك قەدەم بىلەن كېتىۋاتماقتا ئىدى. ئۇلار ئالاھەزەل يېرىم سائەت

ماڭغاندىن كېيىن، ئاددىي قىلىپ سېلىنغان بىر قورۇغا كېلىپ توختىدى.

— كەلدۇق ئۇكام، بۇ مېنىڭ ئۆيۈم، — تۇغلۇق ئەپەندى شۇنداق دېگەچ ئىشىكنى ئېچىپ قۇتلۇقنى ئالدى بىلەن ئۆيگە تەكلىپ قىلدى، ئۆي ئالاھىدە بېزەلمىگەن بولسىمۇ، ئۇنىڭدىن بىر خىل ئىللىقلىق چىقىپ تۇراتتى.

— قېنى ئۇكام، يۇقىرىغا مەرھەمەت قىلىڭ، بىر پىيالىدىن چاي ئوتلىۋېلىپ، ئاندىن ئىشقا كىرىشەيلى، — دېدى تۇغلۇق ئەپەندى.

— رەھمەت تاغا، ئىشنى باشلاۋېرەيلىمىكىن.

— ھەي! نېمىدىن تارتىنىسىز. «ئاۋۋال تائام، ئاندىن كالام». قېنى يۇقىرىغا ئۆتۈڭ، — تۇغلۇق ئەپەندى قۇتلۇقنى سۈپىغا چىقىشقا ئۈندىدى. بىراق قۇتلۇق چىڭ تۇرۇۋالدى. چۈنكى، ئۇنىڭ پۇتىدا لاتا خەي، يىرتىق پايپاق بار ئىدى. تۇغلۇق ئەپەندى قۇتلۇقنىڭ كەيپىياتىدىن ئەھۋالنى چۈشىنىپ: — ھەي!! ئۇكام، سىز نېماندەك تارتىنچاق، كىگىز.

گىلەملەرنى پاسكىنا قىلىپ قويامدىمەنكىن دەپ قورۇنۇۋاتامسىز، ھېچقىسى يوق، جاھاندا ئادەمدىن، ئادەمنىڭ ئىززەت - ھۆرمىتىدىن ئارتۇق نەرسە بولامدۇ، — دېدى ۋە قۇتلۇقنى مەجبۇرىي ھالدا ئۈستىگە چىقاردى. تۇغلۇق ئەپەندىنىڭ ئېيتقان سۆزلىرى ئۇنىڭغا تەسىر قىلدىمۇ قانداق بىردەمدىلا ئۇنىڭدىكى قورۇنۇش ھېسسىياتىنىڭ ئورنىنى خۇشاللىق كەيپىياتى ئىگىلىدى. چۈنكى، ئۇ تا ھازىرغىچە بىرەر ئادەمدىن بۇنداق سۆزلەرنى ئاڭلىمىغان ۋە بۇنداق يېقىملىقلىقنى ھېس قىلمىغان ئىدى. ئۇلار پېچىنە - پىرىنكىلەرگە ئېغىز تەگكۈزگەندىن كېيىن، بىر پىيالىدىن چاي ئوتلىۋېتىپ ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشتى. تۇغلۇق ئەپەندىنىڭ ئۆيى ئادەتتىكى ئۆيلەردىن بولغاچقا، ئۆينىڭ

ئىچىگە پۇل ياتقۇزۇلمىغان ئىدى. يېقىنقى بىر قانچە يىللاردىن بۇيانقى چاشقان ئاپىتىدە ئۇنىڭ كۆپلىگەن كىتابلىرى چاشقانلار تەرىپىدىن تالان - تاراج قىلىندى، شۇڭا ئۇ كىتاب ساقلىغان ئۆيىنىڭ تېگىنى چىنە خىش بىلەن بېزەپ، بىر تەرەپتىن، چاشقانلارنىڭ ئۆيىنىڭ بۇلۇڭ - پۇچاقلىرىدىن كىرىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش، يەنە بىر تەرەپتىن، بۇ ئۆيىنىڭ پاكىز، دىلغا يېقىشلىق بولۇشىنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئۈچۈن «ئۆزگەرتىش» ئېلىپ بېرىش قارارىغا كەلگەن ئىدى. بۇ دەل بۈگۈن قىلىدىغان ئىش بولۇپ، كېرەكلىك نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى تەق قىلىپ قويغان ئىدى. ئۇ ئالدى بىلەن ئۆز مەقسىتىنى قۇتۇلۇققا ئېيتقاندىن كېيىن ئۇنىڭغا:

— ئاۋۋال ئۇ ئۆيدىكى نەرسىلەرنى سىرتقا ئاچىقىۋېتەيلى، ئۆزۈم يالغۇز بولغاچقا، بەزىلىرىنى كۆتۈرەلمەي ئامالسىز قالغان ئىدىم. ئەمدى سىز بولغاندىكىن قىينالمايلا ئاچىقىۋېتەرمىز، — دېدى ۋە ئۇنى كىتاب قويدىغان ئۆيىگە باشلاپ كىردى. قۇتۇلۇق كىتاب جازىسىغا تىزىلغان ھەر خىل تىل - يېزىقلاردىكى كىتابلارنى كۆرۈپ ھەيرانۇھەس قالدى. ئىسمىنى ئاڭلاپمۇ باقمىغان نۇرغۇن كىتابلار ئۇنىڭغا بىر چىرايلىق جىلمىيىپ قاراۋاتقانداك كۆرۈنەتتى. ئۇ خۇشاللىقىدا شۇنچە كۆپ كىتابنى مۇشۇنداق بىر ئادەتتىكى ئۆيىدە كۆرۈۋاتقانلىقىغا زادىلا ئىشەنمىگەندەك كۆزلىرىنى يوغان ئېچىپ ھەر بىر كىتابقا كۆز يۈگۈرتەكتە ئىدى. تۇغلۇق ئەپەندىنىڭ چاقىرىشىمۇ ئۇنىڭ قۇلىقىغا كىرمەيتتى. بىردەمدىن كېيىن ئۇ ئەسلىگە كېلىپ، تۇغلۇق ئەپەندىنىڭ قاراپ تۇرغانلىقىنى كۆردى ۋە خىجىللىقىدىن قۇلاقلىرىغىچە قىزىرىپ كەتتى.

— ئۇكام، ئەجەب ھەيران قالدىڭىزغۇ، گەپ قىلسام ئاڭلىمىدىڭىز، بىرەر ئىش بولمىغاندۇ، — دېدى تۇغلۇق